

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Răspunsul lui Bánffy

și

Răspuns lui Bánffy.

Trebuie să revenim la răspunsul viclean ce vicleanul Bánffy a dat la interpelația lui Șerban.

Posiția noastră față de dl Șerban e cunoscută. Dinsul — nu împoartă din ce fel de motive — a încălcat hotărîrea partidului național român și s'a ales deputat. Desaprobarea generală a tuturor Românilor l'a urmat în calea sa și această desaprobare va avea în totdeauna, cât timp el stă în contradicție cu ținuta partidului național.

Cu toate acestea dl Șerban se deosebește mult — în alte privințe — de toți acei deputați din camera maghiară, a căror nume ori origine e românească. Ceia-lăți toți — ori mai toți — s'au înrolat în garda mamelucilor și 'și-au impus lăcat la gură. Aceia sînt morți nu numai ca Români, ci și ca oameni. Nu tot așa Șerban.

În interpelația sa din urmă se vede și un regret adânc, pentru-că în contra „programului poporului românesc“ a intrat în parlament. Eată o notă mică, care îl scoate din șirul acelor, pe care cu totul perduți îi socotim.

În ce privește ultima sa interpelație dl Șerban a reușit să mai scoată câteva vorbe din rostul prim-ministrului Bánffy. De atîta timp baronul Bánffy n'a mai amintit de Români. Acum cel puțin a trebuit să pomenească de ei, căci prea s'au obicinuit a ne nega.

Răspunsul lui Bánffy este model de viclenie, suflet din sufletul celui-ce l'a rostit. În merit n'a răspuns nimic, absolut nimic. N'a spus ce rol a avut el la decorarea lui Jeszenszky, nici dacă e adevărat, că el a insistat pentru Jeszenszky și a indus în eroare pe Regele României asupra acestui faimos personaj? Astfel umbra, ce plana asupra lui Bánffy, de a fi comis un incalificabil abuz, față cu un Suveran, oaspe al Suveranului seu, a rămas neresirată și planează și acum, încă și mai greoaie, decât înainte.

A spus însă totuși ceva, și încă foarte grav. În meritul interpelației el a accentuat, că ea nu aparține „acestei camere“, indigînd astfel, că alt undeva este locul ei. Ear' incidental el a făcut declarațiuni asupra chestiunii române.

Eată aci textul acestui răspuns plin de viclesug, ca să mărturisească timpuri-

lor viitoare despre concepțiunea, ce un prim-ministru ungar o avea asupra unei chestiuni naționale, la sfîrșitul veacului al 19-lea:

Răspunsul-nerăspuns.

Onorată Casă! Ieri când m'am pronunțat pe scurt asupra interpelării dlui deputat Nicolae Șerban, am zis că nu o consider ca fiind de competența Camerei. (Aprobare la dreapta). Onorată Casă! Cu această a mea declarație am și dat în mod strict răspunsul, căci nu pot să răspund la conținutul unei interpelări, care nu e de competența camerei. În asemenea împrejurări rog înalta adunare să știe la cunoștință declarația mea, că nu răspund la conținutul interpelării ce m'a adresat dl deputat. (Aprobare la dreapta). Dați-mi însă voe să fac o observație foarte mărginită, scurta, la o parte din discursul dlui deputat Șerban. El zice că experiențe nemijlocite l'ar fi convins, că toate acele diferențe și contrast: politice, cari există între poporul maghiar și român, nu există atât între poporul maghiar și român cât între poporul român și guvernul maghiar.

Onorată cameră! Trebuie să declar hotărît, că dl deputat n'are dreptate. Între poporul român și cel maghiar nu există contraste, nici între guvernul maghiar și poporul român; există însă un contrast în urma afîșărilor și acțiunilor unor agitații. (Aprobare la dreapta); contrastele acestea mențin în mișcare și în viață întreaga chestie (Aprobare la dreapta), care nu are nici o basă de drept, nici un temei firesc. (Aprobare la dreapta). Când aceia cari nutresc toată mișcarea vor face să înceteze aceste contraste nefirești, când au vor veni în conflict cu dispozițiile legii penale, atunci va înceta neapărat ori-ce contrast, căci nu există nici un contrast natural nici între guvern și naționalitatea română, nici între statul maghiar sau națiunea maghiară și naționalitatea română.

Domnii respectivi să caute — rog pentru aceasta și pe dl deputat Șerban — aplaudirile și nu contrasele; și dacă le vor cauta, le vor găsi, căci nu începe nici o îndoielă — și în privința aceasta are dreptate — că monarhia austro-ungară, sau să zicem: statul maghiar nu are nici un interes care să fie în contrast cu interesele statului român. Există numai ici și colo neînțelegeri, provocate pe cale nefirească și cu tot dinadinsul de către unele persoane, care întrebuițeau mișcarea aceasta aș putea zice pentru a-și câștiga pînea.

Am crezut necesar a spune aceasta; la conținutul interpelării, care nu cade în competența acestei camere, nu dau — cum am zis deja — nici un răspuns. (Aprobări vii, prelungite, la dreapta).

*

Comentarii.

Răspunsul lui Bánffy ne va apăre și mai clar după-ce vom adăuga comentariile oficioase, ce 'i-s'au făcut.

Pester Lloyd organul guvernului scria:

„Discursul nimerit al primului-ministru a fost primit de întreaga cameră cu aplauze vii și de oare-ce interpelator a crezut mai nimerit să lipsească dela ședința de azi, pentru-că n'a voit să primească în persoană lecția meritată, a urmat îndată votul. Partidul kosuthist a crezut chiar că e de prisos să se mai procedadă la vot, pentru-că primul-ministru n'a răspuns la textul interpelării, dar' presedintele Szilágyi a declarat, că ministrii pot răspunde cum cred de cuviință și de datoria lor. Camera a aprobat aceste vederi și a luat în considerare vorbele primului-ministru“.

*

Și ca să nu rămână nici o îndoielă, P. L. în nrul următor revine și scrie de nou următoarele:

„Primul-ministru n'ar fi întârziat nici un moment, cum a declarat și ieri să dea imediat interpelatorului răspunsul cuvenit, dacă ședința de ieri n'ar fi fost pur formală. Dar' pentru-că camera n'ar fi putut, în împrejurările acestea, se hotărâscă ieri asupra luării în considerare a răspunsului ministrului-președinte, baronul Bánffy 'și-a păstrat pentru azi lecția pregătită dlui Șerban. E evident, că reprezentantul ultraștilor (Ultras) români a mirosit iarbă de pușcă și, cuprins de o presiune neagră, a rămas mai bine acasă. Aceasta însă n'a putut împedeca pe primul-ministru să spună agitațiilor români cele cunvenite atât de lămurit, ca-și-când talmăciui lor ar fi fost de față.

Va găsi ori-cine firesc, că baronul Bánffy n'a răspuns la întrebarea cam naivă a interpelatorului, care a voit să știe cu ori-ce preț pentru-ce Regele României a acordat, cu prietenia prezenței sale la Budapesta, consilierului ministerial Jeszenszky o decorațiune înaltă. Dl Șerban a greșit evident adresa când a voit să facă răspunsul pe guvernul maghiar pentru un act cu totul personal al Regelui Carol. Dacă el și partizanii sei au de obiectat ceva la acest act, care face parte din drepturile de Suveran ale Regelui României, ei n'ar fi trebuit să se adreseze cabinetului maghiar, care nu e răspunzător pentru faptele unui Suveran străin, pentru-că nu poate exercita asupra lor nici o ingerență, ci ar fi trebuit să se adreseze guvernului român, care le e mai aproape lor și inimii lor și care trebuie să poarte, după principiile constituționale, răspunderea pentru faptele Suveranului.

Guvernului maghiar poate să-i fie numai plăcut, că un suveran străin a găsit demn pe

unul din colaboratorii sei cei mai capabili, pentru o decorație așa de înaltă; altminteri n'are absolut nimic a face cu întreaga afacere și 'și-ar depăși numai cercul de acțiune dacă ar comenta cauzele și motivele care au condus pe Regele Carol la acest pas fără îndoielă foarte semnificativ. Dar' dacă baronul Bánffy n'a putut răspunde în așa împrejurări, la întrebările ce 'i-a pus ieri dl deputat Șerban, n'a putut trece cu părerea peste acele afirmațiuni arbitrare pe care interpelatorul a crezut de cuviință să le pronunțe ca motivare a interpelației sale. E prea ridicol, că decorarea lui Jeszenszky să fi zădărnicit alăturarea României la tripla alianță ca să mai fi fost nevoie de un răspuns direct.

„Nu se poate vorbi decât pe nedrept mai ales după asigurările de amicitie sinceră, pronunțate cu privilegiul vizitei părechi regale române la curtea din Pesta în toasturile Regelui nostru și a Suveranului României, de o dușmănie între Ungaria și România, de un contrast între statul maghiar și poporul român. Un asemenea contrast nu există în genere, și dacă une-ori se prezintă presupuneri de așa natură, ele se datoresc în cele mai multe cazuri numai agitațiilor pasionate ale unora. Astfel de agitații lipsiți de conștiință există prea mulți printre Români și dl Șerban face conașionilor sei un serviciu foarte rău când se pune și d-sa în rîndul acestor agitații, în loc să-și întrebuițeze mandatul pentru a face din ce în ce mai intimă înțelegerea dintre conașionii sei din această țeară și Ungurii. Românii ar face aproape mai bine să nu trimită nici un deputat în legislativa maghiară, decât să trimită oameni cari — din ce motive? aceasta o știu ei mai bine — urmăresc o politică care nu poate face rău Ungurilor, dar' folosește și mai puțin Românilor“.

*

Din acestea reese clar, că Bánffy ca și Jeszenszky, țin că chestiunea română nu există, că ceea-ce se numește „chestiunea română“ e un product artificial, ce n'are temei în popor.

Ori-cât de fără temei este aceasta părere, ori-cât faptele și realitatea o deszic, ori-cât ea aruncă o insultă asupra noastră, a așa numiților „agitații“, cari escităm poporul „din meserie și pentru câștigarea pâinei“ — ea constituie pentru noi un nou îndemn ca să punem la cale poporul, dându-i prilej de a-și spune vederile, ca să se desmetecască odată și Bánffy, și toți Jeszenszky, că ea are un adănc temei în poporul nostru, și că nu-i product artificial, ci natural, provenind în mod firesc din starea lucrurilor.

*

Echoul în România.

Foarte firesc lucru, că răspunsul lui Bánffy a avut un mare echou în România. Toate ziarele — cari nu au musca pe căciulă — au remarcat cuvintele lui și le-au comentat viu. Unele 'i-au dat și răspunsuri potrivite.

Eată ce scrie de pildă *Timpu* în prim articolul numărului seu din urmă.

Baronului Bánffy.

Primul ministru al Ungariei, baronul Bánffy, a făcut deună-zi câteva declarațiuni pe care credem că presa românească nu le poate lăsa fără răspuns.

Asupra interpelării ce-i adusesse deputatul român Șerban, în privința decorării lui Jeszenszky, după-ce a refuzat de a răspunde la fondul interpelării, ca nefiind de competența parlamentului, d. Bánffy a declarat că „nu există vr'o neînțelegere nici între poporul maghiar și român, nici între poporul român și guvernul unguresc“ și a adăugat că „există o agitație, dar' în urma acțiunii unor agitații cari țin în mișcare toată chestiunea care de altminterale n'are nici o basă legală sau firescă“. Mai mult încă: prim-ministrul maghiar a adus șefilor mișcării naționale din Transilvania imputarea, că „provocă neînțelegeri între România și Ungaria în mod tendențios, pe o cale nefirească și că exploatează această mișcare pentru existența lor,“ adică, într'un scop interesat și personal.

Fondul acestor declarațiuni nu este nou, ele sunt cuprinse în sistemul adoptat de un timp încoace de aproape unanimitatea politicianilor unguri. Neputînd răspunde la revindicările Românilor din Ungaria pe tărîmul dreptății și al adevărului istoric, ei au adoptat tactica mai comodă de a nega existența unei neînțelegeri între poporul românesc și cel maghiar din regatul Ungariei.

Acest sistem păcătuiește însă de la început prin constatarea care reese din propriile cuvinte ale d-lui Bánffy, adică: că există în Ungaria o chestiune românească care se agită și da loc la o mișcare.

Dacă aceasta mișcare n'ar avea o basă serioasă și dacă ea n'ar fi de-cât rezultatul unor agitațiuni artificiale create și întreținute numai de câțiva agitații interesați, precum pretinde dl Bánffy, atunci naște întrebarea: De ce oare toate guvernele maghiare recur la mijloacele cele mai drastice pentru a înăbuși mișcarea și nu isbutesc s'o facă? De ce se fac procese de presă, se împiedecă și se pedepșesc aspru singurul fapt al prezentării unui memorandum, se arunc în temniță toți preșinșii agitații și cu toate acestea, mișcarea urmează?

A zice în plin parlament, că nu există neînțelegeri între Români și Unguri în Regatul de sub Coroana sfîntului Stefan, când

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cârțan la Roma.

Cine nu cunoaște astăzi pe badea George Cârțan!... Trebuie să fii un cetățean foarte obscuro, ca să nu fi avut cîntărea, măcar odată în viață, să fi fost cercetat de acest bun patriot. Dela dl Bursan până la Felix Faure; dela Imbriani la Crispi; dela Carpați la canalul Măneca, — toată lumea și toate locurile sînt cunoscute în persoană de neobositul român.

În anul mîntuirii 1895, cel-ce scrie aceste rânduri se găsea din întâmplare la Roma, într'o dimineață cam noroasă, plictisit de singurătate și de vreme urită, — când aluga veni să-l vestească, că un compatriot dorește să-l vadă. Din ochii clipitori ai Italianului se putea pricepe, că „compatriotul“ în chestie era cam ciudat.

— Cum îl cheamă? Spune-l și-ți de o carte.

— Ce carte să-ți dea domnule!... că eu nici nu cred că este-ți compatriot de ai d-voastră. Trebuie să fie vre-un fiu al necuratului.

— De ce?

— Fiindcă nu-ți om ca toți oamenii. Dela genunchi până la gât e virit într'un țap, ear' dela gât în sus într'o oaie. La ce-l în-

trebi, el răspunde meru: „Mama Roma, mama Roma“. Să vedeți ce e în stradă vî speriați. A întrerupt circulația trăsurilor. Tot orașul e la poarta noastră.

— Ce spui, bre?

— Zău, domnule. Lumea zice să ar fi Menelik, venit la Roma pe ascuns, să spioneze.

Începea să fie interesant.

— Lasă-l să intre.

Sluga se uita la mine încremenit.

— Eu îl las să intre, dar' socotesc că ar fi bine să țineți revolverul la îndemână.

După câteva minute, ușa se deschise, lung, domol, și o opincă năstrușnică se introduse în domiciliul subsemnatului, ca într'o suprefectură, ear' după dinsul urmă o pulpană de zăghie, după pulpană un umăr și după umăr un cap cu o căciulă cât roata. După-ce isprăvi de intrat, se așeză lângă ușa.

— Bine vremea, domnișorule.

— Mulțumim d-tale bade. Da ce cauți pe tîrîmurile astea?...

— Păi, știu, cum îi Românu: am venit și noi pe la Roma.

— Ba ca să zici? Când ai venit?

— De venit am venit de vre-o patru zile, da știu, cum îi omu fără carte: încetrau o dai, tot rău iese.

— Da ce 'ți-s'a întîmplat?

— Păi ce să-mi-se întîmple, eată că m'au luat niște vardiști de aștia de-ai lor și m'au dus la poliție.

— Așa, de geaba?

— Păi, curat de geaba.

— Unde ești în gazdă?

— Nu-s'ă nicăiri.

— Unde dormi?

— Păi, nu dorm nicăiri.

— De patru zile de când ai venit, n'ai dormit?

— Nu se află. Da ce, par'că de aia am venit eu, să dorm? Cum am sosit, cum e Joi, și noma m'am dus drept la *Columna lui Traian*. Apoi am mers așa tot pe ulițele ale înguste, până am ajuns la Sfîntul Apostol Petru... Am fost și la sfîntu Apostol Pavel, și la Tibru. Acuma numa aș vrea să dau și de locu unde a arat Romulu, cu păstori lui, că eu de aia am venit...

— Numai de dorul lui Romul ai venit d-ta până aici?

— Păi dar' cum! Am venit să văd Roma, că nu mai puteam.

— Și curu ai venit?

— Mai cu trenu, mai pe jos...

Cu cât omul vorbea mai cu accentul lui de peste munți și mai încurcat, ameste-cînd și pocînd numele stradelor, cu sfîntul Apostol Petru și sfîntul Apostol Pavel, cu Reea Sylvia și Moise de pe Nil, cu cât 'mi-se părea mai neînțeles și neexplicabil în scopul călătoriei lui, cu atât mai mult mă simțeam mișcat de glasul și de portul acea neaș românească, de dorința neînfrîntă ce-l pornise

din munții lui și-l adusesse pe jos în Italia până la Roma.

Sceptic din experiență față cu compatrioții noștri înfăcărați de dorul strămoșilor, dar' sentimental din fire și gata să fii păcălit la fiecare nouă declarațiune, — luptam cu mine însumi și vream să-mi dau bine seama de apucăturile Românilui.

El își pusese căciula jos și aștepta să-l întreb. Din când în când își scoate brațul de sub zăghie, vinjos și gol până la umăr și își netezea pletele.

— Cum te cheamă, bade?

— George.

— Și mai cum?

— George Cârțan.

— Bine, bade George, ce te-a făcut pe duumeata să-ți faci interesele și birlogu dumitale ca să umbli după vîeturi?

Românul nu prea prindea șearțul vorbeii, dar' simțea el, că bine nu gîndeam eu de planurile lui. Ba chiar 'mi-se păru că o tristă nedumerire trece pe chipul lui viu: mă socotea de sigur un nesimțitor sau un cocoșăc bucureștean, pentru care numele Romei nu spune nimic.

— Păi... ce să fac, domnișorule?...

'Mi-a venit așa, să plec, și am plecat.. Că doar' și aci tot la noi sîntem, că Roma ce e? Mama noastră. Că de nu era Romulu să are un buhaiu și o vacă, nu era să mai fim noi pe lumea asta?

— Ai mîncat, bade George?

— Mîncat. Dar' nu prea știu cum să cer cele de trebuință, Că la pită îi mai zic eu pane, da în colo pace.

— La vin zi-i vino, știi par'cai chema pe cineva.

El mormăia încet „vino, vino“.

— Adecătelea bag seamă că tot dela ei am luat și noi vinul, că ce 'ți-e vinul, ce 'ți-e vino!...

— Se prea poate, bade George. Da eu zic că numai vorba am luat-o dela ei, că beuturica o cunoșteam noi și mai înainte, pe când eram numai Daci. De când ne-am făcut Daco-Români avem și beutura și numele.

Badea George începe să mă creadă Român rău, viță de grec sau poate chiar de Ungur, de vreme-ce îndrăzneam să glumesc asupra Daco-Românilor. Ea îl întorse ear' la de-ale mîncării, spre marea lui părere de rău; că el, bietul om numai de Reea Sylvia, de Romul și de Traian ar fi voit să vorbească.

— Ear' de o fi să-ți vie poftă de brînză, bade George, cere curat românește cașcaval!...

— Aă!... cum Doamne iartă-mă!...

— Așa cum îți spui eu: cacio-cavallo.

— Păi, zău, că curat Romani sîntem!

— Curat!... Da ia spune-mi, cum ai scăpat dela poliție?

— Păi, să vezi domnișorule: eu am petrecut o noapte la *columnă*, o noapte la Sfîntul Apostol Pavel, o noapte la Sfîntul Apostol Petru, ear' când a patra noapte m'a luat unu și m'a dus într'un dormitor, la un

statul maghiar este silit a face legi excepționale în contra elementului românesc, când legea electorală a Ungariei stabilește o diferență capitală între comitatele locuite de Unguri și cele locuite de Români, când guvernele din Pesta iau tot felul de măsuri pentru a maghiariza generațiile tinere ale populației românești, este a fi alături cu adevărul și aceasta nu este permis unui șef de guvern.

Baronul Bánffy face ca struțul care își vîră capul în nisip și crede că nimeni nu-l mai vede.

D sa se ascunde în dosul unor declarațiuni despre care știe foarte bine că sînt în contradicțiune cu faptele reale și crede, că lumea va judeca situațiunea din Ungaria după cele zise în fața unei majorități convinse mai dinainte.

Primul ministru al Ungariei uită însă că există o opinie publică în Europa, că nu mai sîntem în evul mediu, când popoarele se trădau ca turmele și politica se făcea în întunerecul curților și al castelelor feudale.

Înzădăr își închipuiește d-sa, că chestiunea Românilor din Transilvania va fi apreciată în Europa întregă după cuvintele desprețuitoare și insultătoare, pe care le-a rostit dela înălțimea tribunei parlamentare în contra luptătorilor pentru cauza neamului românesc din Ungaria.

Chestiunea națională din Transilvania, adică revendicările drepte și moderate ale cetățenilor de naționalitate română din regatul Ungariei, nu este creată artificial, nici promovată de agitatori de meserie într-un scop interesat. Meargă dl Bánffy din oraș în oraș, din sat în sat și se va convinge, că simțimintele cari au dat naștere la mișcarea legală și leală a Românilor sînt împărțite de trei milioane cetățeni conștienți, cari își apără bunurile cele mai scumpe unui popor.

Niște asemenea simțiminte nu se pîngăresc prin acușări neprobată și calomniare de venalitate.

Dacă dl Bánffy ar voi să-și îndeplinească cu sîmțenie datoria de conducător al destinului patriei sale, ar face mai bine să lase la o parte o tactică, care în loc de a îndruma lucrurile spre o potolire a spiritelor, nu poate contribui, din contră, decât la înăsprirea lor.

În ce ne privește pe noi Români din regatul român, nu putem răspunde la declarațiunile primului-ministru al Ungariei decît amintindu-i că irredentismul naște numai acolo unde sînt popoare îndreptățite și asuprite. În loc de a recrimina și de a vorbi cu trufie prefăcându-se, că ignorează mișcarea Românilor, bărbății de stat din Ungaria ar face mai bine să nu așteie focul provocând mișcări despre care istoria — chiar istoria Ungariei — ne arată, că nu se pot înăbuși prin împilare.

Bánffy în chestiunea națională.

Sub acest titlu *Drapelul* scrie:

Joi, dl Bánffy a luat cuvîntul în camera ungară pentru a răspunde la interpelarea deputatului român Șerban: pentru a răspunde că — nu va da răspuns, de oare-ce chestia nu e de competența camerei.

Prin urmare guvernul ungar imită tăcerea guvernului român — nu știm dacă acest acord între cele două guverne este întemplier sau convenit.

papă, o fi, să zicem, papa Gligorie... Acolo a vrut unul să-mi ia pașaportul... păi, nu era să-l pucnesc numa odată!... Eu am strigat „Vivat mama Roma!” A doua zi m'a dus la Conțu austriac, dar' eu n'am spus că știu nemțește...

— Da știi?

— Ie. Știu o țără, că am fost cătană...

Și numa am zis la ăla de se ținea de mine: „La noi, toți Romani, ca la voi. Vivat Roma!” Și numa 'mi-a dat drumu.

— Și cum ai înimerit la mine?

— M'a îndreptat fiul părintelui Lucaciu, care este aci la studiu în seminar. Ba încă chiar 'mi-a dat un om să mă ducă, că nu de alta, da se ținea niște netrebniți după mine...

— Vezi, bade George, ești îmbrăcat cam ciudat pentru dîșii.

— Ba eu zic, domnișorule, că e și pe aici lume proastă... Că dacă-i vorba de ăia, căți nu sînt îmbrăcați ca mine pe columnă?

— Așa este, da columna nu umbli pe ulițe. De asta eu aș zice să te îmbraci nemțește, bade George, și atunci să umbli pe unde-i vrea. „Ți-om găsi și o gazdă, de 'ți-o veni vremea să dormi...”

— Bine, să trăiți. Că mare bucurie e pe mine în cetatea asta!... zău, par'că mă sfredelea la inimă doru... mă îmbolnăveam de se întemplieră ții, să nu pot veni.

Făcî ce făcî și după vre-o zece minute, George al nostru se prezentă îmbrăcat nemțește, dar' cu namila lui de căciulă pusă reșgărește pe o ureche, ca să pară mai de

Totuși răspunsul dlui Bánffy este interesant, extrem de interesant chiar fiindcă lămurește categoric atitudinea guvernului unguresc față cu chestia națională.

Nu există divergență de interese, nu există conflict nici între poporul ungar și cel român, nici între statul maghiar și naționalitatea română.

Ceea-ce s'a numit chestia națională română este o agitație factice aprinsă și hrănită de câțiva agitatori de meserie, cari își câștigă în această agitație pînea de toate zilele — cu risicul „de a veni în colisiune cu codul penal”.

Răspunsul acesta, în care nu știi ce trebuie să admiri mai mult: seninătatea ironică sau curajul de a sfida adevărul pe față, spune lămurit și categoric: 1. că Ungurii nu au de gînd să facă cea mai mică concesie revendicărilor române; 2. că ei sînt hotărîți a tortura, ca și mai înainte, codul penal în scop de-a găsi articole aplicabile luptătorilor naționaliști de peste munți.

Prin urmare să fie știut, că din „relațiile cordiale” dintre statul român și cel maghiar nu vor profita cătuși de puțin Români transilvăneni.

Citînd apoi partea mai însemnată din comentariile, ce *Pester Lloyd* face la răspunsul lui Bánffy, comentarii citate de noi mai în sus, *Drapelul* observă următoarele:

„Articolul acesta face parte, precum se vede, din seria sarcasmelor ungurești la adresa noastră. După-ce am căzut la laț, acordînd o distincțiune pentru merite naționale celui mai mare dușman al românismului, Ungurii își bat joc de noi și își plătesc cruda plăcere de a pune la plină lumină toată importanța greșelii ce-am comisă.

Și pe cînd Ungurii abuzează de această greșală, cîntînd să o prezente ca un act voluntar și semnificativ al Regelui și guvernului român — acesta nu găsește că e cu cale a reduce decorarea lui Jezzenszky la adevărată-i semnificație: o greșală comisă din neștire, ci, prin tăcerea sa, ușurează Ungurilor interpretarea falsă și rașinoasă pentru România, a aceluia act.

Regretabilă tăcere.”

Sibiu, 10 Nov. n.

Conferența „Ligei” în Craiova. Sâmbătă seara se va ține la Craiova a doua conferență a Ligei.

Di *Delavrancea* va vorbi despre *Doindă*, ear' dl *D. Nemțescu* despre: *Naționalismul la noi și în alte țări*.

Conferențele se vor ține în marele teatru din Craiova și vor fi cu intrări.

Earăși drumul Clujului. Di *Andrei Balteș*, grațiatul martir, este citat de nou la Cluj pe 15 l. c., sub amenințare, că dacă nu se va înfățișa, „va fi ecortat cu gen-darmii”.

E vorba, ca tribunalul din Cluj să-și publice hotărîrea Curiei, dată la recursul seu de nulitate în procesul pentru *Mehadica*. Se știe, că Caria 'i-a respins recursul.

oraș, și cu cămașa legată cu sfoară. Semişca otova, ca un lup, par'că n'ar mai fi avut închieturii.

— Da ce-i asta, bade George!... Ce stai țepăpîn așa? zici c'ai fost cătană... — Ie.

— Atunci ești deprins cu haine de oraș. Mișcă mâinile și picioarele în libertate.

— Mișcă el de o parigorie mîinile, dar' cînd să miște picioarele... pace!

— Să mă ierți, domnișorule, nu-mi prea dă mîna să miște picioarele, că nu de alta, da alunec. Eu cu opincile merg măcar unde, dar' cu cîme de astea m'îin la încheietură...

Îi cîntăram o pîlărie în locul căciulei, fi dederăm să îmbrace ceva și pleră. Ștengarii cari îl așteptau jos nu-l recunoscuseră; schimbat cum era, ear' el putu alerga în pace după sfinții apostoli.

În urma lui, toată lumea din casă era mișcată. Pentru mine, badea Cărțan adusesse, în depărtarea străinătății, nota emoțională a graiului românesc, a portului muntean, a îndrăznelei lui fataliste de a ajunge cu ori-ce preț la maica Roma; pentru ceilalți, nota admirabilă de puterea de străbătore a rasei latine, de geniul politic al marelui împărat, care împlantase în cuiburile Carpaților sîmănta vulturilor romani, și mai presus de toate, de misterioasă putere ce mîna pe acest țărăn, jumătate conștient și jumătate inconștient, către obârșia neamului lui...

Duiliu Zamfirescu.

Moldovan Gergely & Vics Elek.

— Scrisoare particulară. —

Cluj, la 6 Nov. n.

Pentru acei cetitori ai „Tribunei” — cari până acum nu au avut nefericirea de-a ști cine-s stimatei companioni de mai sus, — trebuie să le dau deslușirile necesare.

Primul, e vestitul negat *Moldovan Gergely*, profesor (?) de limba română la universitatea din Cluj — al doilea, *Vics Elek*, pe românește: *Alexiu Viciu*, e profesor la *gimnasiul românesc în Blaj*.

Ori-și-cine se va întreba acum, că de ce 'i-am pus eu proprie alătura și în o categorie pe acești doi domni?

Să mă explic.

Cetitorilor „Tribunei” le este cunoscut, că înainte de aceasta cu vre-o câteva săptămîni — „Tribuna” în „Posta Redacțiunii” publică o scurtă notiță, după care profesorul *Alexiu Viciu* ar colabora la *infecța revistă a lui Moldovan Gergely*, botezată „Ungaria”.

Acelora, cari nu au văzut și nu cunosc încă revista redigată de *Moldovan Gergely* „Ungaria” — le spun eu, că e mai pe jos de ori-și-ce critică. Redactată paralel în limba română și maghiară — debitează cu cele mai infecte minciuni, calomnii și vătămări, despre tot ce e românesc.

Și la această revistă e colaborator *Alexiu Viciu*!

Mărturisesc, la început nu am dat importanță notiței publicate în „postea redacției”. Cugetam în mine, va fi scris vre-un lucru literar — și dacă un profesor român nu-și ține de sub demnitate a-și veșteji numele, în cea mai miserabilă revistă din lume, — și ca conștient și ca scop și ca tendențe — nu ai ce-i face.

Cînd însă am cercat să mă informez mai de-aproape despre lucru, am căutat mult să dau de urma numerilor respectivi ai „Ungariei” (căci cine dracul o mai abonează?) și am dat de abia de produsele profesorului *Vics Elek*.

În sfîrșit am aflat, că în numărul din Septemvrie profesorul *Viciu* a început publicarea produsului seu, sub titlul „*Material de limbă*”: — o mulțime de provincialisme, și explicarea acelor.

Dacă numai lucrarea aceasta literară ar fi trimis-o profesorul *Viciu* spre publicare în „Ungaria” — ar mai fi ce ar fi. Dară el, profesor al liceului din Blaj își ține de cînte a sta alătura cu *Moldovan Gergely* — ce să-i faci?

Di *Viciu* însă a aflat de bine să-și însoțească tractatul cu următoarea scrisoare, pe care o copiezi din „Ungaria” din cuvînt în cuvînt, ca să o cunoască toți Români și să-l judece: Eată-o:

Blaj, 29 Iulie 1897.

Onorată Redacțiune!

Ungurii, dela cari par'că nu vrem să învețăm nici ce este bine, deja pe la anul 1838 aveau un „*Tájszótár*” dicționar de provincialisme. Atât de viu s'au interesat ei de graiul poporal. Pentru cultura limbei acolo e foaia *Nyelvőr*, care publică materialul de limbă viuă, adunat cu zel laudabil din gura poporului. La noi pentru așa ceva nu a sosit timpul, *Academia română* nu află bani pentru așa ceva, *Asociațiunea* cu atât mai puțin. Mai curînd va înființa „*Casa națională*” în Sibiu, decât se se intereseze de graiul poporului român din diverse ținuturi ale patriei, pentru a cărui literatură și cultură s'a înființat *Asociațiunea*. Earăși vom ave o instituțiune de lux: casă națională; literatura română aștepte rînd. Pornire bolnavă! Sîntem nație faloasă. Ne trebuie casă națională pe bani dați cu mari jertfe pentru cultura poporului român.

Așa sînt popoarele începătoare în cultură, ca pruncii bolnavi, cărora trebuie să li-se dea medicină fără voia lor. (Bună companie de medici: *Moldovan Gergely* și *Vics Elek*! Red. „Trib.”).

Să adunăm noi materialul de lipsă pentru studiul limbei și să-l publicăm în „Ungaria”. Vom da filologilor cum am făcut și până acum, materialul adunat gata, și vom ave aplausul conștienței de a ne fi făcut dorința noi — cînd instituțiunile noastre culturale „pentru literatura română și cultura poporului român” — nu se interesează de lucruri așa bagatele. Noi vom asuda cutrierînd prin unghetele patriei, ca să adunăm la un loc materialul de limbă, ear' cei dela „*Astra*” ne vor privi cu mîndrie din balcoanele casei naționale. Îngămfarea națională atunci va fi satisfăcută, dar' oamenii de bine și nepreocupați nouă

ne vor da dreptate, că am semnalat trebuința la timp, și ne-am ridicat vocea, care durere a sunat în pustie.

Cu distinsă stimă

A. Viciu.

Scrisoarea aceasta e publicată în fruntea tractatului, care de altcum se continuă în mai mulți numeri de ai „Ungariei”, și probabil se va mai continua încă, și așa dl *Vics* va pute ave mai mult timp satisfacția de a-și vedea numele în coloanele acelei infecții literare.

Dacă dl profesor să ține mîndru de așa ceva, să-i fie de bine. E chestie de gust și demnitate. Scrisoarea mai sus citată, scrisă și subscrisă de d-sa, este însă provocătoare.

E compatibil, e cinstit, și e loial a arunca cu tină în cele mai sînte și mai mărețe instituțiuni culturale ale noastre: „*Academia*” și „*Asociațiunea*”? Nu e o obrăznicie a susține, că acestea nu se interesează de cultura poporului, special făcînd aceste însinuări chiar asupra „*Asociațiunii*”, prezentându-o ca una care nu lucrează conform scopului prefipt, cultura poporului — expunîndu-o astfel chiar pericolului, ca guvernul să se amestece în afacerile ei interne?

E cinstit a asemăna națiunea din sînul căreia faci parte, în privința culturai ca pruncii bolnavi?

Și în sfîrșit cum se unește cu poziția dlui *Vics* de profesor român la gimnasiul român în Blaj, căruia într-o vreme așa îi plăcea să dea pe naționalistul firm, să colaboreze la infecția lui *Moldovan Gergely*, și să ne atace și să ne batjocorească în un așa mod poporul și instituțiunile noastre culturale? Sărăci Români! dacă nu ar fi *Vics Elek* și *Moldovan Gergely* — voi ați fi perduți. Ei însă, bunii companioni, nu vă voesc perire, asudă, cutrierînd prin unghetele patriei, adună material de limbă românească și îl publică în *Ungaria*, și așa dau material gata filologilor români.

Risum teneatis!

Moldovan Gergely și *Vics Elek*, vîzînd că de literatură nime nu se interesează, au pornit în toate părțile locuite de Români, ca așa ei să mîntuiescă literatura română, special filologia, prin infecția lor revistă *Ungaria*.

Ear' tu „*Academia*” și „*Asociațiunea*”, plecați-vă cu smerenție și rușinați-vă, că *Vics Elek* vă dă lecții...

Rușine de o mie de ori rușine...

Rușine profesorului din Blaj, *Alexiu Viciu*, pentru-că colaborează la „Ungaria” — și de o mie de ori rușine pentru-cele scrise la adresa noastră a Românilor.

Pe *Moldovan Gergely* îl înțelegem, că e renegat. „Și-a vîndut neamul pentru-că să se căpătuească! Profesorul *Viciu* *Alexiu*, are de scop să între și el în șirul renegaților? — Poftescă, calea îi este deschisă. Atîta perdere! Dar' îl arătăm lumii că cine e, și-l recomandăm profesorilor din Blaj a-l lua la răspundere pentru rușinea ce le-o face și lor, ca colegi.

Chestiuni școlare.

Convocare.

Conform §. 21 al statutelor „*Reuniunii învățătorilor gr-cat.* din arhidieceza gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș”, despărțămîntul învățătorilor din protopopiatul Făgărașului, își va ține adunarea de toamnă la 22 Noemvrie 1897, în școala română gr-cat. din Teaca, la care adunare cu toată onoarea sînt invitați toți d-nii învățători actuali, ca membri ordinari, precum și on. domni preoți și directori școlari și alți binevoitori și iubitori de progresul al cauzei școlare.

Programa:

1. Participarea în corpore la serviciul divin, la orele 8.
2. Deschiderea adunării prin președintele actual, la orele 10.
3. Exmiterea unei comisii de 2 membri, pentru criticarea prelegerei practice propunîndă.
4. Ținerea prelegerei practice cu elevii din Teaca, timp de 1/2 oră, prin învățătorul *Georgiu Berghian*.
5. Exmiterea unei comisii de 2 membri, pentru constatarea membrilor ordinari prezenți, înscrierea de membri fondatori și ajutători.
6. Incassarea taxelor dela membrii înscriși și raportul casarului despre succesul obținut.
7. Raportul despre adunarea generală, ținută la 15 Iunie în Blaj.
8. Raportul fostului casar *Ioan Bucșa*.
9. Raportul comisiiunilor exmisse.
10. Însinuarea eventual designarea persoanei disertante și celeia care va ține prelegere practică la adunarea viitoare.
11. Defigerea locului pentru adunarea de primăvară.
12. Propuneri, eventual interpelări.

13. Alegerea unei comisii de 2 membri, pentru verificarea protocolului ședinței. 14. Închiderea adunării prin președinte. Pîntie, la 20 Octombrie 1897.

Gheorgiu Chiș al. Micu, *Vasile Horga*, președinte. actuar.

Convocare.

Despărțămîntul Făgăraș al reuniunii învățătorilor din arhidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș își va ține prima adunare generală de toamnă la 22 Noemvrie st. n. a. c. în școala gr-cat. din Făgăraș, la care adunare sînt cu toată onoarea invitați toți membrii, pe cum și O. D. preoți ca directori școlari și alți sprijinitori ai înaintării cauzei școlare.

Program:

1. Deschiderea ședinței prin președinte la orele 10 a. m.
2. Constatarea membrilor prezenți, înscrierea de membrii noi și incassarea taxelor.
3. Ascultarea prelegerilor practice și critică asupra lor.
4. Eventuale propuneri.
5. Designarea persoanelor care la adunarea proxima vor ține prelegeri practice.
6. Defigerea locului și timpului adunării generale viitoare.
7. Verificarea procesului verbal.

Șinca-verhe, 1 Noemvrie 1897. *Ioan Pop*, președinte. *Eustachiu Crișan*, notar.

CRONICA

Sibiu, 10 Nov. n. 1897.

Societăți românești distinte la Bruxelles. *L'Indépendance Belge* publică într-un număr mai recent lista persoanelor și societăților cărora li-s'a oferit diplome pentru participarea la expozițiunea universală din Bruxelles. Din România au primit diplome de onoare: „*Furnica*”, asociațiunea femeilor române pentru protecțiunea și dezvoltarea industriei casnice și „*Munca*”, altă societate a damelor române, cu acelaș scop.

Hymen. Di *Domislu Vajda*, teol. abs., profesor la Gherla și d-șoara *Rosalia Pocol*, anunță cununia lor, ce se va celebra la 20 Nov. st. n. în Lozna-mare.

Necazul cadeților. Sub acest titlu am dat mai zilele trecute știrea, că în urma unei ordinațiuni a ministrului coman de războiu, cadeții absolviți de cursul al 4-lea nu vor mai ave rangul de locuitori de oficeri ori rangul de sergenți-majori, ci numai rangul de corporali. Conform unei minuri care a primit ulterior, completăm notița în înțeles, că rang de corporal vor ave numai acei cadeți, cari au absolvat cu notă *sufficient*, ceilalți vor fi avansați ca și până acum.

Un candidat, alt ales! *Mirozenia* asta, de tot caraghiosicul, s'a întemplier, firește — în Budapesta. Alăcaieri s'a făcut alegerea de primar, post ocupat până acum de actualul primar suprem *Mákus József*. Candidat era unul singur, viceprimarul *Haberhauer János*, un Șab renegat.

Cînd colo, la jurămînt, ce să vezi. Nu *Haberhauer János* jură, ci... *Halmos János*.

Cum asta? Foarte ușor! *Haberhauer*, drept preț al postului, și-a cerul mghiarisarea numelui în „*Halmos*”, ear' ministrul, în chip extraordinar 'i-a satisfăcut (ori mai bine zis 'și-a satisfăcut!) dorința încă în aceeaș zilă.

Așa s'a întemplier *Mirozenia*, că unul a fost candidatul de primar, — altul alesul! Și „evenimentul” e atât de „epocal”, încît aproape toate foile ungurești fi consacra — prim-articol!

Ba „*Magyar Hirlap*” a adresat înainte de alegea întrebare deschisă cetitorilor sei, ca să-și dea părerea: ce nume unguresc să adopteze Șabul *Haberhauer*. Și cetitorii, patrioți credincioși, s'au grabit a recomanda nume unguresc cu diuimul. Dar' Șabul (ori mai bine zis stăpînul lui, ministrul) 'i-a prevenit!...

— Tablou de... vieață publică ungurească!!

Ajutoare pentru elevii săraoi.

Din partea comunității de avere a fostului regiment confinar româno-banatic Nr. 13 se vor distribui în anul 1897 la elevii ai institutului de pedagogie, și școalelor medii, asemenea și la unicei aplicați la meserii și industrie, ajutoare în bani, ceea-ce și pe astă cale să adace la cunoștința tuturor interesatilor. Ajutoarele se vor conferi numai la *fiș servici d'au împăduritorilor*, însă diligenți și cu purtare bună. Cei-ce doresc să obțină vrîutul din aceste ajutoare, sînt provocați a-și subșterne petițiile lor timbrate (cu timbru de 50 cr.) comitetului comunității de avere până la 20 Noemvrie 1897 st. n. Rugările petenților au să fie instruate cu următoarele documente: 1. Atestatul școlar din anul școl. 1896/7 în original sau în copie legalizată, din care se va vedea progresul înecării. 2. Certificat despre frecuentarea școalei în anul școlar curent. 3. Ucenicii, aplicați la meserii și industrie, au să producă atestat dela stăpînii lor și testimoniu despre cercetarea școalelor de industrie. 4. Atestat despre averea mișcată și nemiscată a familiei și despre numărul membrilor ei.

Fost ministru în temniță. Fostul ministru francez *Baihaut* a scos la Paris o carte „*Impressions cellulaires*”, în care-și descrie impresiile ce a avut ca întemplierat pentru complicitatea în celebrul scandal Panama.

„Reuniunea română de cântări din Elisabetinul Timişorii“ aranjează în 14 Noembrie nou a. c. în salele restaurantului Novotny *festivitate literară* împreună cu concert, teatru, declamaţiuni şi joc în *amintirea întemeierii sale de cinci ani*. Începutul la 8 ore seara. Intrarea de persoană 30 cr., de familie 70 cr. Suprasolviri se primesc cu mulţumită şi se cuită pe calea publicităţii. Program: *Motto*. Karasz: *Tigancă*, cor mixt. Karasz: *Consolarea*, duet cu acompaniament de pia. Zeitler: *Cântec de primăvară*, cor mixt. Nebunul. Dramă originală în 3 acte de N. Tinţar. Persoanele: Florea, un bătrân, dl. A. Nicolescu. Ioniţă fiul său, dl. I. Andreescu. Aniţă, fata unui boier, d-şoara A. Radnănuş. Babetă, guvernanta ei, d-şoara Ch. Achim. Pafnutie, cărcămar, dl. L. Radnănuş. Florica, fata sa, d-şoara M. Covaşcă. Arcadie, dl. M. Szilagy. Eftimie, dl. D. Stoica.

Crispi mântuit. Curtea de apel din Roma a pertractat altădată recursul de nulitate înaintat de fostul prim-ministru Crispi contra sentinţei tribunalului din Bologna, care a pus sub acuză pe Crispi, pe cuvânt că şi el ar fi implicat în faimoasa panamă a băncii din Neapole. Recursul s'a primit şi astfel ori-ce mai departe cercetare contra lui Crispi s'a sistat.

Tragedia familiei Dreyfuss. Boco-tanul comerciant Dreyfuss din Paris, înrudit al căpitanului Dreyfuss, cel deportat pentru trădare de patrie în Cayenne, s'a otrăvit cu carbuni împreună cu întreaga sa familie: soţia şi trei fete. Se susţine ca motor al crimei ruşinea pentru grava compromitere a numelui Dreyfuss, urmată osândii ce-o îndură căpitanul deportat la Cayenne.

Nouă „isbândă“ ungurească. Vestesc cu multă bucurie foile ungureşti, că ministrul de honoaze a exonerat de ministrul comun de război, ca şi elevii institutului de horticultură din Budapesta să aibă de aci înainte dreptul de a servi în armată ca voluntari pe un an.

Va să zică e destul să fi grădinar de Budapesta, pentru a servi în armată alături cu bacalaureaţi!

Abatorul din Iaşi. Din Iaşi se anunţă, că abatorul local, care a costat două milioane de lei, va fi legat cu liniile ferate române şi direcţiunea C. F. R. a comandat deja şase vagoane pentru exportul cărnei. Abatorul va produce zilnic 50.000 chilogramme de carne, ear' resturile din vitele tăiate vor servi ca conserve pentru armată, în care scop se va construi în curând o fabrică de conserve în străinătate.

Apostol anti-alcoolist. beţiv. Foile engleze scriu, că John Wood din Londra, conferenţiar la societatea de temperanţă şi care a ţinut cele mai frumoase discursuri contra beuturilor spirtoase, a fost dat în judecată, pentru beţie, de nevasta sa care a şi cerut divorţul. Martorii au declarat, că Wood se întoarce beat acasă în toate seriile. Tribunalul a pronunţat divorţul.

Bătăie între oficeri şi studenţi. Într-o cafenea vineză s'a întâmplat zilele acestea o bătăie sângeroasă între nişte oficeri şi douăzeci de studenţi, membri ai reuniunii studenţeşti *Germania*. Provocatori au fost studenţii, cari, bine chirciliţi, au insultat pe oficeri. Conflictul a ajuns la bătăie: studenţii dedeau cu bătele, oficerii cu săbiile. Trei studenţi şi un chelner au fost greu răniţi de săbi.

Ştiri mărunt. Ministrul de agricultură Darányi a oprit tuturor forestierilor vânătoarea, cum şi înscrierea în societăţi de vânătoare.

— În Berlin s'a sărbătorit zilele acestea iubileul de 50 ani de medic al celebrului *Virchow*.

— În *Espirito Santo* (Brasilia) 40 de revoluţionari au atacat o ceată de italieni, omorând cinci dintre ei; ambasadorul italian a cerut guvernului brazilian să trimită trupe întru apărarea italienilor.

— În *Rio-de-Janeiro*, la înmormântarea ministrului asasinat, despre care am luat ştire, au asistat vro 20 mii de oameni; preşedintele republicii a fuzat cortelul până la mormânt.

— Un vapor american „*Indaho*“, ce mergea din Buffalo la Chicago, s'a cufundat; 18 înecaţi, 2 scapaţi.

— La *Moór*, lângă Kaposvár, a fost prins un ucigaş ungar, Szekeres János, acuzat de mai multe omoruri cu jaf.

— În *Karlsbad* s'a simţit Duminecă un cutremur de pământ; daune mari nu s'a.

La

Abonament lunar

pentru Noembrie st. v.

— cu preţurile din capul foii —

învită

Administraţiunea ziarului „TRIBUNA“

VIEAŢA SOCIALĂ.

Petrecerea sodalilor români din Sibiu.

Primim invitare la concertul împreună cu teatru şi joc, ce se va aranja Sâmbătă, în 1/13 Noembrie în sala dela „Gesellschafts-haus“, sub conducerea dlui Candid Popa, în-văţător şi cu binevoitorul concurs al unui grup de clerici din seminarul „Andreian“. Începutul la orele 8 seara. Preţul de intrare: de familie a 3 persoane 1 fl. 50 cr., pentru domni 80 cr. (membrii Reuniunii 60 cr.) pentru dame 50 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulţumită şi se vor cuita pe cale ziaristică. Bilete de intrare — seara la casă.

Program: I. Concert. 1. a) Dumnezeul nostru, de D. Cunţanu; b) „Cântec vânătoresc“, de T. Flondor. 2. a) „Tainic se luptă“, (serenadă) de N. Popovici; b) „Cântul marinilor“, de T. Flondor. 3. a) „Cucule cu penă sură“, b) „Asta-i mândra“, cuartet după de G. Dima. 4. Marşul cântăreţilor, de C. G. Porumbescu.

II. Teatru. „Bucovina n'a învăţat şi umblă la înşurat“ sau „Vlăduţul mamei“, comedie cu cântece într'un act de Ioan Lupescu, artist dramatic. Persoanele: Vlăduţul mamei, şcolar de sat: dl Demetriu Axente. Ifrimi Sbărelog, bătrân pădurar: dl Ioan Imbăruş. Costică Sionescu, tinăr boier: dl George Poponea. Savasta, mama lui Vlăduţ: d-şoara Elena Pop. Smarandita, fiica lui Ifrimi: domnişoara Elena Poponea. — Fumatul înainte de orele 10 este oprit. — P. S. Acele p. t. familii, care din nebagare de seamă nu au primit invitări sunt rugate pe această cale de a se privi de invitate.

Picnicul din Cluj.

— Dala corespondentul nostru. —

Cluj, 6 Nov.

În sfârşit a sosit şi mult doritul şi aşteptatul picnic, aranjat de tinerimea universitară de aici, în 4 a. l. c.

Vă mărturisesc sincer, cu frică mă apucă să vă scriu raportul acesta — căci nici-când nu-i așa critică poziția unui raportor, ca-și-când silit e să raporteze despre un bal. Dacă vreți să fii un raportor fidel, bine trebuie să chibzuiești ori-și-ce, ca pe nime să nu-l jignești și să scrii spre mulțumirea și îndestularea tuturor. Și apoi cu atari ocazii se poate întempla ușor, că culegătorii de litere să schimbe câte-o literă din câte un nume — și pacostea e gata!

„Neghiobul nici numele nu 'mi-l'știe“ — și „de ce nu lasă să raporteze altul, dacă nu-i în stare“ — nu odată am auzit atari cuvinte nu numai dela femei, ci chiar și dela bărbați — în viața mea de raportor — firește fără de-a ști ei că pe mine mă privesc „drăgălașele“ epitete.

Trăim acum în secolul reclamelor.

Fiecare, ori-și-ce lucră, ori-și-ce face, așteaptă să fie laudat și glorificat, să-și vadă numele publicate prin colanțele foilor. O domnișoară că a fost frumoasă și în toaletă elegantă — cel mai bun reclam; — un domn că a ținut un toast celebru — orator de prima forță; — și așa tot se lucră și se fac pentru reclam.

De aceea eu 'mi-am propus să fac un raport scurt — chiar s'eu, după-cum ti vor afla alții — în care mă voiu mărgini a descrie picnicul în câteva cuvinte fără de-a face reclam nimereu.

Mărturisesc sincer — la început mari speranțe pentru reușita picnicului nu am avut. Chiar și între tineri era puțină însuflețire — ear' dispoziția publicului nu o știam.

Era deja aproape de 9 ore seara — și sala dela „Hotelul Central“ era aproape goală. Erau vre-o câțiva tineri impacienți. — Publicul nu mai venia — și începutul a fost fixat pe orele 8.

Dar îndată-ce a început muzica, publicul a început a se aduna — întâiu Clujenii, apoi de prin provincie și sala a început a se umplea, ear' dansul vesel, își luă cursul învâpăiat.

Mulți nu au fost. Cu durere trebuie să constat, că chiar și tineri universitari au fost mai puțin ca de altă-dată — și mulți s'au ținut departe de picnic. Să fi fost indiferență la mijloc — ori rea voință? Eu cred că amândouă. Au luat însă parte toți aceia, cărora le-a zăcut la inimă binele tinerimei și datorințele ce le avem pe terenul social. Aceste datorințe nu pot fi subordonate intereselor egoiste, cari numai oameni cu vederi strimbe le pot avea. Și dacă atari oameni s'au aflat și între tinerimea vre-o câțiva — nime nu poate purta vina.

Dar' așa puțin cum am fost, petrecerea a fost nespuse de animată și a durat până în zori de zi.

Aceia cari au luat parte 'și-au petrecut nespuse de bine. Domnișoarele au jucat mult, tinerii au avut cu cine să-și petreacă. O pe-

tecere familiară a fost aceasta, cum de regulă sunt picnicurile noastre, în cari inteligența din Cluj, care și de astă-dată s'a înfățișat aproape în număr complet — și inteligența din provincie, care și de astă-dată ne-a onorat cu prezență în număr frumos, și tinerimea universitară — acum mai slab reprezentată, că de regulă — 'și-au petrecut, atât de bine, familiar și românește.

Scurt, reușita picnicului a fost peste așteptare, și cei cari au luat parte la această petrecere, de sigur vor fi dus cele mai plăcute suveniruri.

Dintre doamnele și domnișoarele, cari au luat parte la petrecere, în fugă 'mi-am însemnat următoarele — înainte rugându-mă, că dacă am trecut pe cineva cu vederea, să nu 'mi-se iee în nume de rău. —

Doamne: Angelichi (București), Baldi (Cluj), Bozac (Velcher), Cioplea (Cluj), Gál (Săcuieni), Giurgiu (Cluj), Ilea (Cluj), Pandrea (Cluj), Leontina Pop (Cluj), Rus (Dej), Zăhan (D.-S.-Mărtin).

Domnișoare: Pulcheria Căluț, Maria și Ana Cioplea (Cluj), Otilia Filipan (Năsăud), Lavinia Florescu (Ighiu), Emma Hossu (Dej), Cornelia Orășan (Sân-Iacobul-de-Mureș), Elena Pandrea (Cluj), Veturia Podoba (Cluj), Tina Pop (Cluj), Ana Rus (M.-Ludoș), Irina Zăhan (D.-S.-Mărtin).

Elmar.

Din public.)*

Convocare.

Pe baza concludului comitetului central din 30 Octombrie n. 1897 și în conformitate cu §-ul 20 din statute, am onoare a convoca a

IX-a adunare generală ordinară

a „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“ în Săbeșul-inferior (în edificiul școlar), pe Duminecă în 9/21 Noembrie a. c. la 11 ore a. m.

Program:

1. Presentarea raportului general al comitetului central, a rațiunilor pe anul 1896 și proiectul de budget pe 1898.

2. Propuneri eventuale din partea membrilor.

3. Discurs despre cultura fânățelor și a poamelor.

4. Despre însemnătatea „Tovărășilor agricole“ și a băncilor satești sistem „Raiffeisen“.

5. Autenticarea protocolului ședinței. Sibiu, 8 Noembrie n. 1897.

Demetriu Comșa, președinte.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Bibliografie.

Studii Literare.

Revenim la valoroasa carte a dlui profesor *Teodor Raica* din Ploesti, pentru-ca se atragem asupra-i atențiunea tuturor cărturarilor noștri, mai ales însă a profesorilor și dascălilor români, dela cari asemenea cărți n'ar trebui să lipsească.

E destul, deocamdată, să arătăm cuprinsul bogat al acestui volum de peste 160 pagini. El conține: (partea I) un studiu critic intitulat: *O gramatică parodisă* (pe 54 pagini), apoi: *Veacul al XVI. Limba și literatura Românilor de A. Lupul-Antonescu*, asemenea un articol critic. Urmează în fine cel mai bogat și mai interesant studiu: *„Codrul frate cu Românul“* un studiu asupra doinei române, plin de observații originale și frapante, tractat cu mare pricepere în mod științific. Acest tractat are 2 părți: „Colonizarea“ și „descălcarea“, și prezintă o lectură foarte mulțumitoare, care deșteaptă în mintea gânditoare multime de idei asupra raportului gîngăș, ce se manifestă, prin poezia populară, între Români și codrul verde (Frunză verde, ... foaie verde.)

Partea ultimă (IV) a cărții cuprinde un studiu filologic asupra prepoziției „de“. Este o completă monografie a acestei particule așa de deasă și așa de cu multe înțelesuri în limba noastră. Estă titlul acestei părți: *Selecțiunea graiului; „de“ ca prepoziție; raporturi casuale; „de“ ca adverb; „de“ ca pronume; „de“ ca conjuncție.*

Credem, că și din aceste puține notițe iubitorii de studiul limbii române vor pricepe însemnătatea acestei cărți, care mai are și rara însușire de a fi efină în raport cu valoarea sa. Costă numai 75 cr., și se poate procura dela librăria societății noastre pe acțiuni „*Tipografia*“.

Disertațiune economică. A apărut: Disertațiune economică despre bunăstarea și faloasele fărîmii cernută cu ciurelul și cu sita rară și despre zidirea morilor fără ias — de *Azentie Severu*. Disertațiunea aceasta a fost cedită în adunarea generală dela Mediaș a „Asociațiunii“. Broșura de 15 pagini costă numai 5 cruceri și se poate procura și dela librăria noastră, „*Tipografia*“, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

La „*Tipografia*“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
 Terăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru . . . —.50
 Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . —.75
 La tine copilă dragă. Romanță de Droianu . . . —.50
 Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann . . . fi. —.50
 La blondine. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann . . . —.50
 Turda. Marș patriotic de Paulmann . . . —.50
 Hora reginei. De Sigis. Paulmann . . . —.25
 Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann . . . —.25
 Marș turcesc. De Sigis. Paulmann . . . —.25
 Intermezzo pentru piano de M. Capșa . . . —.50
 Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirilo . . . 1.—
 Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu . . . —.50
 La fille du Marin. Vals de Ivanovici . . . 1.—
 Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —.75
 Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . 1.—
 Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo . . . —.75
 Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo . . . —.75
 Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —.25
 Institutetele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
 Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —.50
 Sărba mirilor. De C. Dimitrescu . . . —.50
 Inbulel. Marș de Gh. Fotino . . . —.75
 Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —.50
 Elisa. Polca franceză de G. Ionescu . . . —.50
 Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu . . . —.75
 Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel . . . —.50
 Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —.50
 Gavotte de la Princesse „Marie“. De Michel Margaritescu . . . —.57
 Ai plans și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fi. —.50
 Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —.50
 Pictori! De E. I. Alexandrescu . . . —.50
 Un fir electric. De E. I. Alexandrescu . . . —.75
 L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . —.50
 De Braila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . —.50
 Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —.50
 Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan . . . —.50
 Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —.75
 Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide . . . —.50
 Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano . . . 1.25
 V. Hugo. Poezie. Cuvinte de I. Dorianu, Aubade (albadă) . . . —.75
 I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță . . . —.50
 I. Villacrosse. De ce 'mi-ai zis odinioara, romanță . . . —.7
 Radu D. Rosetti. E vr'un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano . . . —.75
 I. Paschil. L'Amitié, vals . . . 1.—
 R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului . . . —.75
 Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sərbă pentru pian . . . —.50
 I. Braunstein. Réve du Matlot, vals pentru piano . . . 1.—
 G. Vasiliu. Freamătul Zăvoului, horă . . . —.75
 C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano . . . —.50
 I. Paschil. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano . . . —.50
 F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals . . . 1.50
 A. Cirilo, Emilie, polca-mazur pentru piano . . . —.75
 D. D. Voreas, Mignon, polca-mazur . . . —.50
 S. Dicker. Panet și virgulă, polcă pentru piano . . . —.50
 Polizo-Micșuneghi. Douce Souvenances, vals . . . 1.—
 Gr. Ciurea. Ferdinand - Marș, pentru piano50—

La comanda de afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Calendarul zilei.

11 Nov. n. 1897

Italian: Muc, Zinoviu
 Gregorian: Martin Ep.
 Sonarele: răzare 7.22, apune 4.88.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi în 11 Nov. n.

Die Fledermaus.

Operetă în 3 acte de Johann Strauss.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Nov. n. 1897.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu	75	—	76	—
Băntăneș vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	12.50	12.60	12.70
Grâu „Pesta“	75	12.45	12.55	12.65
Grâu de Alba-Reg.	75	12.55	12.65	12.75
„Bacica“	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Sămînțe, vechi ori nouă	Solu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcăr	70—73	8.50	8.60	
Ora	de nutreț	60—62	5.80	6.15
„	de vizare	62—64	6.30	7—
„	de bera	64—66	7.50	9—
Ovăs	—	89—91	6.30	6.60
Cucurus (porumb)	băntă	—	4.65	4.75
„	de altăceia	—	4.60	4.66
Meiu	—	—	4.75	5—
Hrișcă	—	—	—	—
Grân	Sept.-Oct.	12.25	12.27	
„	Oct.-Nov.	12.25	12.27	
Cucurus	Sept.-Oct.	5.55	5.56	
„	Oct.-Nov.	5.55	5.56	
Ovăs	Sept.-Oct.	6.57	6.59	
„	Oct.-Nov.	6.57	6.59	
Produse diverse	Moisi	Calitatea	Prețul	
		dela	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
„	roșie	—	—	
Olea de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	59.	59.50	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	svântată	—	—	
„	afumată	60	60.61	
Său	—	—	—	
Prunc	—	—	—	
Lietar	slavon nou	—	—	
„	băntănesc	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 10 Nov. n. 1897.

Hărto-monetă română	Cump	9.47	vând. 9.12
Lire turcești	—	10.65	10.78
1/2 Imperiali	—	9.85	9.40
Kubler rusești 100 a.	—	126.75	127.75
Galbeni	—	5.60	5.65
Napoleon-d'ori	—	9.49	9.54
„	(rusești)	—	—

Bursa de Budapesta.

Din 8 Nov. n. 1897.

Renta de aur ung. 6 1/2%	—
„ „ „ 4 1/2%	—
„ „ „ 3 1/2%	100.25
Impunatul câilor ferate ung.	121.50
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Impunatul cu premiu ung.	156.—
Leuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărto austriacă	102.50
„ de aur austriacă	102.25
„ de aur austriacă	123.50
Leurile austriace din 1860	160.80
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit aust.	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina“	102.—
Argintul	5.70
Galbeni imperătești	5.66
Napoleon-d'ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.75
London 10 Livres sterlingi	119.70

Bursa de Viena.

Din 8 Nov. n. 1897.

Renta de aur ung. 6 1/2%	—
„ „ „ 4 1/2%	123.20
„ „ „ 3 1/2%	100.—
Impunatul câilor ferate ung.	122.—

Institutul galvanic a lui
Heinrich Wiktorin, Viena,
se recomandă la repararea din
NOU a obiectelor vechi de metal
în durabilă și frumoasă obducere
cu nichel
cu argint
cu aur
cu aramă (cuiere poli) etc. etc.

Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări aparținătoare în această branșă se execută prompt și ieftin

sunt potrivite pentru reparare d. e.:

tacămuri, service de cafea și ceai, vase de masă, coșuri de pâine, tave, garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de părete, girandole, lampe, feșnice de cuptor, garnituri de fumat, chei, cuiere pentru haine, întocmiri la ferestri de prospect, ca: stilpuți pentru vitrină, cuiere de pălării, etagiere și ciocane pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, brășete, focarițe, arme, săbii, pînteni, coifuri, părți de roate de car și de bicicletă, patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.

Deposit:

Heinrich Kröger, prăvălie de fer, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. (Volkslitteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldaruș cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tanasescu, după A. Gevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscui-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascăl Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Lemne de schele

în hotarul comunei Apoldul-mare circa 100 vagoane. abmontate și adunate la trei locuri accesibile de-a lungul nou construitei linii de cale ferată, afară de aceea

scoabe

sirca 2—3 vagoane tot acolo, sunt de vândut cât de ieftin. [2250] 2—4

A se adresa la:

Antreprisa căii ferate, Seliște.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
în
ECONOMIA RURALĂ**

compus de
cel 12 prețuri întemnițate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare:

„Căldindarul Poporului“ pe 1898.

Anul XIII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin căldindar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi“ al comitetului „Asociațiunii“ a numit

„Căldindarul Poporului“

„excellent“.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1897 nu se mai găsea nici un exemplar. Mulți, cari au comandat târziu acest căldindar nu l-au mai putut avé.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă cumpăra din vreme

„Căldindarul Poporului“ pe anul 1898.

Costă numai 20 cr.

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai frumos, decât până acum.

În estan „Căldindarul Poporului“ are un conținut literar mult mai bogat ca în anul trecut — și pe lângă aceea — șese ilustrațiuni.

Grăbiți a vi-l procura. Mai ușor e a adăuga prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimisă costă cu 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.